

Astronomlar ve diğer araştırmacılar K Cancrı yıldızının kimyasal acaip özellikte bir yıldız olup olmadığını araştırmaktadırlar. Fakat bazı astronomlar K Cancrı yıldızının, kimyasal acaip özellikte bir yıldız olmadığını iddia etmektedirler. Bu astronomlara göre K Cancrı yıldızı son derece değişmez yapıda (stabil) bir yıldızdır. Ayrıca K Cancrı yıldızının güçlü bir manyetik alanı ile çekim gücünün olması da, bu yıldızın yapısında manganez ve altın metallerinin bulunduğunu kanıtlamaktadır.

KAYNAKLAR :

- (1) ASIMOV Isaac "What's Happened to Menkind's Giant Leap in Space?" SCIENCE DIGEST, July 1979, P.O. Box 10076, Des Moines, Iowa 50350, USA, pp. 14-18.
- (2) "SPACE-age technologies are coming soon" MINING EQUIPMENT INTERNATIONAL, October 1979, 666 Fifth Avenue, New York, N.Y. 10019, USA, pp. 7-8.
- (3) WHIPPLE Fred L. "EARTH, MOON AND PLANETS" 1977, Penguin Book Ltd. Har-

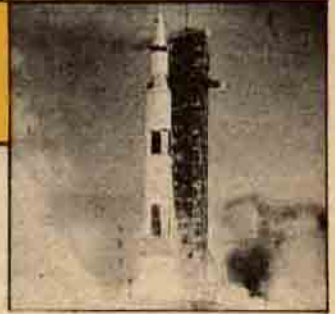
mondsworth, Middlesex, England, pp. 3-5, p. 12, p. 29, p. 225, p. 260.

- (4) NICOLSON Iain "The Solar System "ASTRONOMI", 1874, The Hamlyn Publishing Group Limited, Astronaut House, Feltham, Middlesex, England, pp. 32-37.
- (5) DOYRANLI Burhanettin "Maden Arama Teknięindeki Geliřmeler ve Yeni Teoriler" MADENCİLİK, Ocak 1977, Maden Mühendisleri Odası, Selanik Caddesi, No. 19/3 Kızılay, Ankara, s. 29-32.
- (6) EKRUTT JOAHİM W. "Die Kleinen Planeten" 1977, KOSMOS BIBLIOTHEK, Gesellschaft der Naturfreunde, Franckhische Vorlagshandlung, Postfach 640, 7000 Stuttgart 1, W. Germany, p. 28, p.30, p. 32, p. 39, p. 40, p. 45, p. 70.
- (7) "Mine Earth-approaching asteroid to lower energy costs" MINING EQUIPMENT INTERNATIONAL, October 1979, 666 Fifth Avenue, New York, N.Y. 10019, USA, p. 17.
- (8) "There's Gold in Them There Stars" SCIENCE DIGEST-June 1979, P.O. Box 10076, Des Moines, Iowa 50350, USA, p.18.

UZAYA AÇILAN BİR RADYO PENCERESİ

Yer küresini koruyucu bir örtü gibi kaplayan, uzaydan gelebilecek zararlı ışınlara engel olan veya onları süzen ve böylece dünyamızda her türlü yaşamın oluşmasına imkân veren yer atmosferinin bu faydalı işlevinin karşısında bir de zararlı yanı vardır: Hava bariyeri, seti, engeli yüzünden uzaydan çok az sinyal yer yüzüne erişebilir, özellikle ışık ve bazı radyo dalgaları gibi elektromanyetik dalgalar, çok uzakta bulunan gök cisimlerinin farkına varabilmemiz için özellikle önemli olan çok alçak frekanslı radyo dalgaları, en büyük radyo teleskopları tarafından alınamamakta veya çok zayıf alınabilmektedir, halen bu gibi muazzam boyutlu radyo alıcı tesisleri yer küresi etrafında dönecek şekilde bir yörüngeye sokmaya da pek umut yoktur.

Amerikan Stanford ve Boston Üniversiteleri mühendisleri şimdi buna bir yol buldular, bu buluşları yer atmosferinde meydana gelen bir "delikten" faydalanmaya imkân veriyor; hiç olmazsa bir kaç saat için! Hemen hemen yüz metre yüksekliğindeki Saturn roketlerinden biri Cape Canaveral'dan uzaya fırlatıldığı zaman, bilim adamlarının gözlemlerine göre, bu her seferinde geniş bir hava koridorunu da koparıp beraberinde götürüyor. Bunun nedeni şuydu:

Roketlerin fırlatılırken meydana getirdiği gaz çevrintisi, uzaya bir pencere açmaktadır.

1973 te "Skylab = uzay laboratuvarı" nın uzaya fırlatılacağı zaman saniyede aşağı yukarı bir ton yakıt yanmaktadır.

Bu yüzden muazzam miktarda karbondioksit, hidrojen ve su dışarı atılıyor. Bu ekzoz ürünleri kimyasal olarak atmosferi etkiliyorlar ve Plazma (iyonize gaz) yı bağlıyorlardı ki, (aslında ışınlara karşı dünyamızı koruyan buydu), bu da yaklaşık dört saat sürüyordu. Uzaydan gelecek dalgalar da bu yoldan atmosfere daha rahat bir surette geçebiliyorlardı. Bu "radyo penceresi" ni bilim adamları şimdi 1982 de "Space Shuttle", (uzay taksi veya mekiği) ni fırlatırken, Vela veya Gum nebulasından gelecek esrarengiz radyo sinyalleri için deneyeceklerdir.

P. M. 'den